

El Tour del Mont Blanc

Un dels trescs més coneguts i espectaculars d'Europa

Text i fotos: David Mengual i Padrós

Aurèlia Sans i Rontein

El Tour del Mont Blanc és un sender de gran recorregut que consisteix a donar la volta al massís del Mont Blanc. A molts, els pot semblar un de tants trescs per fer muntanya tranquil·lament, però ens hi esperen més de 12.000 m de desnivell i gairebé 200 km de sender, a través de set valls i tres països diferents... il·lot això en nou dies!

De baixada cap al coll de les Posettes, amb el Mont Blanc al fons.

¿Qui diu que és una travessa qualsevol? Part de la bellesa del camí es deu a la possibilitat de personalitzar el recorregut combinant múltiples variants

Arribats al coll de Tricot, la vista que ens hi espera és ben extensa: d'una banda, les agulles de Goûter i Bionnassay, que deixem enrere, i de l'altra, els xalets de Miage, coberts pels núvols

segons els gustos de cadascú. Es poden triar senders més escarpats, menys transitats o més llargs... i sempre hi ha la possibilitat d'abandonar, d'escurçar el camí o d'utilitzar mitjans de transport per alleugerir les etapes. La majoria de la gent ho fa entre dotze i quinze dies o en diverses fases de pocs dies. No hi ha un sol TMB, sinó que cadascú fa el seu.

ALBERT MARTÍNEZ

ITINERARI TMB

Etapla inicial per escalafar motors

Iniciem l'itinerari a la sortida del poblet de Les Houches (1.008 m). El camí comença a mà esquerra, passant el telefèric de Bellevue. En aquest tram el camí està senyalitzat amb marques blanques i vermelles. Comença per una pista que després esdevé sender, torna a ser una pista i puja fent ziga-zagues pel bosc, passant per una zona de xalets. Puja sense treva per sota del telecadira de Maison Neuve combinant corriols i pistes d'esquí fins a arribar a l'estació del cremallera del Mont Blanc, situada al coll de Voza (1.635 m). Creuem les vies i, a l'altre costat, uns rètols de fusta indiquen, d'una banda, el camí cap al refugi de Le Fioux i al poble de Bionnassay i, de l'altra, el camí cap al coll de Tricot, que és el que seguirem demà. Agafem el que ens ha de dur a Le Fioux; 15 minuts de baixada seran suficients per arribar al refugi (1.520 m), molt ben situat, amb vistes sobre les agulles de Goûter i de Bionnassay. El tracte i el sopar que ens hi esperen són excel·lents.

Etapla 1

Les Houches (1.008 m) – coll de Voza (1.635 m) – refugi de Le Fioux (1.520 m)

DP: 650 m

DB: 138 m

H: 1 h 40 min

Etapla 2

És una etapa llarga que ens començarà a donar una idea del que ens espera els propers dies. Hi ha dues possibilitats: si fa mal temps o si es vol fer una etapa més descansada pel fons de la vall, es baixa al poble de Bionnassay, passant per Les-Contamines-Montfoie, i es fa nit al xalet de Nant Borrant; l'altra variant –que és la que seguirem nosaltres– va des de Le Fioux al refugi de Tré-la-Tête, a mitja altura, passant pel coll de Tricot i pels xalets de Miage.

Iniciem l'itinerari tornant a pujar al coll de Voza (1.635 m), per on passa el cremallera. En 20 minuts hi som. Ens tornem a trobar amb els rètols de fusta i aquesta vegada agafem el sender que surt a mà dreta cap a la part baixa de la gelera de Bionnassay. És un senderet ben traçat que segueix les vies del cremallera –sense creuar-lo– i després, poc a poc, baixa cap a la sortida d'aigües de la gelera tot passant entre arbres i pendents d'herba. No hem d'agafar cap dels senders que surten a mà dreta i que sembla que baixin més directament, sinó que cal seguir pel camí més traçat i marcat, mantenint l'altura, i passar per dues portes de fusta de les que impedeixen el pas al bestiar. Aleshores el camí baixa, creua la morena i, després, el riu. Per passar-lo, hi ha un pont (1.590 m) d'uns 30 m que recorda els de l'Himàlaia. És d'acer i molt segur. No sempre està instal·lat. Cada hivern el desinstal·len i només fa quatre dies que l'han tornat a posar. Cal que ho pregunteu al refugi de Le Fioux. Passat el riu, el sender comença a pujar de valent fins al coll de Tricot. D'entrada puja fort dins del bosc, però a mesura que

s'eleva es torna més suau i va travessant prats, on ja trobem les primeres clapes de neu del TMB. No hi ha gent i la vista és ben maca: les agulles de Goûter i de Bionnassay, la glacera... Arribats al coll de Tricot (2.120 m), la vista que ens hi espera és ben extensa: d'una banda, les agulles de Goûter i Bionnassay, que deixem enrere, i de l'altra, els xalets de Miage, coberts pels núvols, i la baixada que farem fins als xalets. En direcció sud, encara molt lluny i a la nostra altura, veiem el collet on hi ha el refugi de Tré-la-Tête. Ens dirigim cap allà. La baixada fa ziga-zagues de les que carreguen els genolls. Uns 560 m de baixada en una horeta. Els xalets de Miage (1.559 m) constitueixen un lloc encantador i, a més, comparteixen espai amb un alberg restaurant ben bucòlic, on es mengen pastissos casolans entre altres capricis. També s'hi pot dormir, i deu ser d'allò més encisador. Darrere de l'alberg surt el sender que puja cap als xalets de Truc (1.720 m) i altres camins que van cap a Bionnassay o Les-Contamines. Per continuar l'etapa d'avui, hem de creuar el riu i deixar a mà dreta una font. El sender va pujant pel bosc fins al coll on hi ha els xalets de Truc. Des d'aquí alternem pistes forestals i camins ben senyalitzats fins al refugi de Tré-la-Tête, sense arribar mai al poble de Les-Contamines, tot i que ens hi apropem bastant. Si a la dreta deixem diferents camins que baixen fins a Les-Contamines, a l'esquerra deixem els que pugen fins a la Combe d'Armancette.

Sota la pluja arribem al refugi de Tré-la-Tête (1.970 m). És un edifici antic, poc acollidor i no s'hi menja gaire bé. Es pot considerar un refugi d'alta muntanya, ja que és el punt de partida per a les cordades que pugen al refugi de Conscrits per fer activitats a les zones de Tré-la-Tête i Miage.

Abans de sopar, es pot pujar, en mitja horeta, a l'entrada de la gelera de Tré-la-Tête: gel negre en estat pur, cova de gel a la sortida d'aigües...

Etapla 2

Refugi de Le Fioux (1.520 m) – coll de Voza (1.635 m) – coll de Tricot (2.120 m) – xalets de Miage (1.559 m) – xalets de Truc (1.720 m) – refugi de Tré-la-Tête (1.970 m)

DP: 1.760 m

DB: 1.310 m

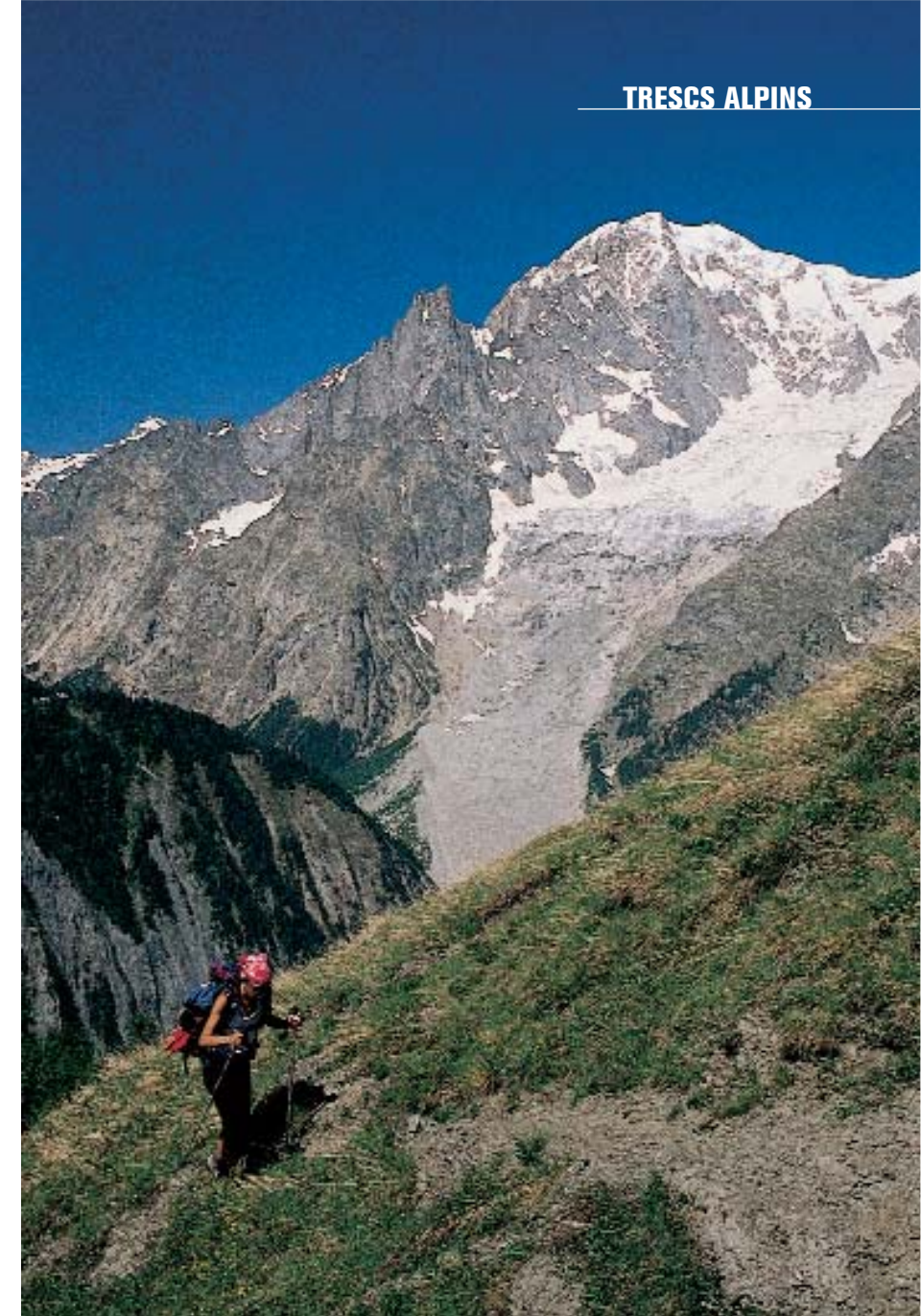
H: 6 h 30 min

Etapla 3

Aquesta etapa creua un dels ports més alts del recorregut, però la pujada és suau i, a dalt, hi ha un refugi confortable que ens permet recuperar forces i descansar.

L'etapa d'avui és llarga i des del refugi es veu molta neu a la zona del coll del Bonhomme. El camí surt de darrere del refugi, s'endinsa cap al sud-oest dins del bosc i va perdent altura ràpidament fins al llogaret acollidor de Nant Borrant (1.459 m), que és un alberg típic de la zona. També deu ser encantador passar la nit aquí.

Des de Nant Borrant surt la pista que ens durà al coll del Bonhomme. El primer tram és una pista

suau que discorre entre prats de vaques tot passant pel xalet de la Balme (1.703 m), un refugi gran, amb una zona d'acampada habilitada amb tots els serveis. Quan hi apareixen les primeres clapes de neu, es converteix en sender. A la cota 2.040 m ens trobem amb el túmul de les Dames; diuen que sota aquest munt de pedres hi ha enterrades dues senyores que varen morir en una tempesta. La tradició vol que hi dipositem una pedra i continuem el nostre camí per la neu. La pujada al coll amb neu no demana cap dificultat, però els bastons ens ajuden perquè no llisquem. Arribats al coll del Bonhomme (2.329 m), hi ha una caseta de fusta on ens podríem aixoplugar en cas de mal temps, cosa molt freqüent. És un fals coll perquè de fet hem d'anar a parar al coll de la Croix du Bonhomme; per això, agafem el sender que surt a l'esquerra del coll –vessant sud-est– i que puja suaument, travessant clapes de neu, fins al coll de la Croix du Bonhomme. Gaudim tota l'estona de bones vistes sobre la vall i, fins i tot, veiem la presa de Roselend. Al coll (2.433 m) hi ha una impressionant fita amb banderoles tibetanes.

Mentre remuntem el Mont de la Saxe anem descobrint el vessant de la Brenva del Mont Blanc.

La quarta etapa té unes vistes impressionants sobre la gelera de Miage; l'aresta de Peuterey i l'Aiguille Noire; les Dames Anglaises i el Mont Blanc, i la Dent du Géant i les Grans Jorasses

Un vent gebrador ens colpeja i hi ha una mica de neu. La vista és impressionant, tot i que molts núvols cobreixen els cims. Ja som a Itàlia

Des d'aquí hi ha dues variants, una de curta i una de més llarga. La més curta va pel coll de Fours, i es complica si hi ha molta neu perquè el camí es perd; a més, al migdia la neu està molt tova i fa que t'ensorris molt. Com que el temps amenaça amb tempesta i hi ha una gran quantitat de neu, la prudència ens indica que agafem el camí més fàcil, encara que sigui més llarg.

Des del coll de la Croix du Bonhomme passem pel refugi del mateix nom (2.433 m), una acollidora instal·lació que ens permet un bon refrigeri; i des d'aquí, per un sender molt evident, baixem fins al poble de Les Chapieux (1.549 m). En aquest petit poblet hi ha un refugi i una petita botiga de queviures on no es pot comprar gran cosa. Hi arriba una carretera que puja des de Bourg-Saint-Maurice, que és a 18 km.

Des del poble continuem per la carretera asfaltada que segueix el curs del riu amunt fins al poble de la Ville des Glaciers (1.789 m), on no hi ha cap mena de servei. Aquí ens retrobem amb la variant que baixa del coll de Fours. Creuem el riu –punt dels rètols– i agafem una pista que, en 20 minuts, puja al refugi de Mottets. El lloc està habitat per les marmotes.

El refugi (1.870 m) té una curiosa decoració rústica. El sopar és abundant i bo, i amenitzen la vetllada cantant i tocant l'acordió. El dormitori és en un barracó annex, i hi ha la possibilitat de dutxar-se amb aigua calenta.

Etapla 3

Refugi de Tré-la-Tête (1.970 m) – xalet de Nant Borrant (1.479 m) – xalet de la Balme (1.706 m) – coll del Bonhomme (2.329 m) – coll de la Croix du Bonhomme (2.479 m) – refugi del coll de la Croix du Bonhomme (2.433 m) – Les Chapieux (1.549 m) – Ville des Glaciers (1.789 m) – refugi de Mottets (1.870 m)

DP: 1.645 m

DB: 1.745 m

H: 8 h

Etapla 4

És una etapa francoitaliana, amb vistes impressionants sobre la gelera de Miage, l'aresta de Peuterey amb la característica Aiguille Noire i les Dames Anglaises, el Mont Blanc, la Dent du Géant, les Grans Jorasses... Entrem als dominis de l'alta vall d'Aosta.

La part més panoràmica d'aquesta etapa es pot seguir com a excursió circular d'un sol dia des de Courmayeur.

Tot just davant del refugi surt el sender en forta ziga-zaga que ens durà al coll de la Seigne (2.516 m) a través de prats d'herbei. Arribats al coll, hi ha una taula d'orientació. Un vent gebrador ens colpeja i hi ha una mica de neu. La vista és impressionant, tot i que molts núvols cobreixen els cims. Ja som a Itàlia.

Els senyals del TMB canvien: ara són grocs i tenen un rombe negre. La primera part del camí baixa sobre grans clapes de neu i va a parar a prop del refugi Elisabetta Soldini (2.200 m), magníficament situat davant les geleres d'Estellette i de la Lée Blanche. Aquí el sender es converteix en una pista ampla que discorre pel fons de la vall Veni i passa pel costat del llac Combal (1.970 m). Els cims i les agulles del vessant italià que formen el massís del Mont Blanc s'alcen majestuosos i no se'ls pot deixar de contemplar. Però cal no despistar-se perquè haurem de pujar fort abans de baixar a Courmayeur. Al final del llac, arribats a uns 50 m abans del pont que creua el riu, el camí del TMB es desvia i cal agafar un senderet senyalat que surt a la dreta. Per tant, no haurem de travessar el pont ni seguir la pista, ja que ens duria directes a Courmayeur –és més curt i fàcil, però no té vistes i resulta molt més avorrit; en tot cas, es pot fer només en cas de molt mal temps. El sender que hem agafat comença a enfilar-se brutalment passant per davant de la cabana de l'Arp Vieille superior (2.303 m), on ens podríem aixoplugar en cas de mal temps. Es tracta d'un sender balcó que ens ofereix una vista esplèndida sobre la cara sud del Mont Blanc dominada per l'aresta de Peuterey, la Brenva...

El sender penjat a mitja altura creua uns quants torrents i algunes clapes de neu molt dretes que requereixen un bon ús dels bastons.

TRESCS ALPINS

El Mont Blanc des de la carena del Mont de la Saxe.

Una panoràmica de l'aresta de Peuterey.

De baixada cap al coll Sapin.

Resulta molt espectacular anar per la carena del Mont de la Saxe

De pujada cap a la Tête de Bernarde, amb les Grans Jorasses a l'esquena.

Etapa 4

Refugi de Mottets (1.870 m) – coll de la Seigne (2.516 m) – refugi Elisabetta Soldini (2.200 m) – llac Combal (1.970 m) – ruïnes de l'Arp Vieille inferior (2.030 m) – cabana de l'Arp Vieille superior (2.303 m) – petit llac Chécrouit (2.165 m) – coll Chécrouit i refugi de la Maison Vieille (1.956 m) – Courmayeur (1.226 m)

DP: 1.100 m

DB: 1.744 m

H: 8 h 30 min

Etapa 5

Aquesta etapa segueix majoritàriament la carretera que va pel fons de la vall Ferret, però si fa bon temps resulta molt més espectacular anar per la carena del Mont de la Saxe. És un altre sender balcó que, en aquest cas, ens ofereix les vistes sobre les crestes de les Jorasses.

Com en l'etapa anterior, hi ha una altra opció, la de seguir el sender en un circuit circular des de Courmayeur i fer la sortida en un sol dia.

Per sortir de Courmayeur i iniciar aquesta etapa cal seguir els senyals del TMB –cosa que no trobem– pels carrers del poble o els panells indicadors cap al barri de Villair. Des d'aquí tornarem a veure els senyals que ens duren al sender que puja pel bosc fins al refugi Bertone (1.991 m), en 1 hora i 45 minuts, una altra instal·lació petita i acollidora que convida a quedar-s'hi. Des del refugi tenim unes bones vistes del Gran Paradiso i les muntanyes de la vall d'Aosta. El nostre camí continua i segueix pujant. El sender resegueix la carena del Mont de la Saxe, que separa la vall Ferret de la vall Sapin i culmina al cim de la Tête de Bernarde (2.534 m). Des d'aquí dividim des del coll de la Seigne que varem baixar ahir fins al coll del Grand Ferret –el superarem demà–, tot presidit per la paret sud de les Jorasses. La Tête de Bernarde és un dels pocs cims que farem durant el TMB; tot i la modesta altura que té val la pena fer l'esforç. Ens aturem i descansen per gaudir del paisatge de 360° que tenim al davant. És senzillament espectacular: fotos i més fotos. Tenim les Jorasses a tocar de les mans. Des del cim veiem clarament el sender que baixa al coll Sapin i que seguirem.

Un cop arribats al coll (2.436 m) –punt de rètols– hem de baixar al fons de la vall per creuar el torrent d'Armina (2.260 m) i tornar a pujar fins al coll del Pas entre Deux Sauts (2.521 m). Per fi hem acabat el desnivell de pujada del dia. Ara toca baixar pel fons de la vall fins al refugi Bonatti (2.022 m). Les primeres cases que veiem no són pas el refugi sinó unes cabanes de pastors. Hem de baixar una mica més fins que veiem una edificació de fusta i pedra que sembla un hotel. És un refugi excepcional, tant pels serveis –dutxa calenta, assecador de roba, bon menjar, tracte acurat...– com per la decoració –hi ha fotos originals del famós alpinista Walter Bonatti. En aquest refugi passem una nit de Sant Joan lluny de les fogueres i la gresca mediterrània. El sopar és simplement a base de *delicatessen*.

Etapa 5

Courmayeur (1.226 m) – refugi Bertone (1.991 m) – Tête de Bernarde (2.534 m) – coll Sapin (2.436 m) – Pas entre Deux Sauts (2.524 m) – refugi Bonatti (2.022 m)

DP: 1.862 m

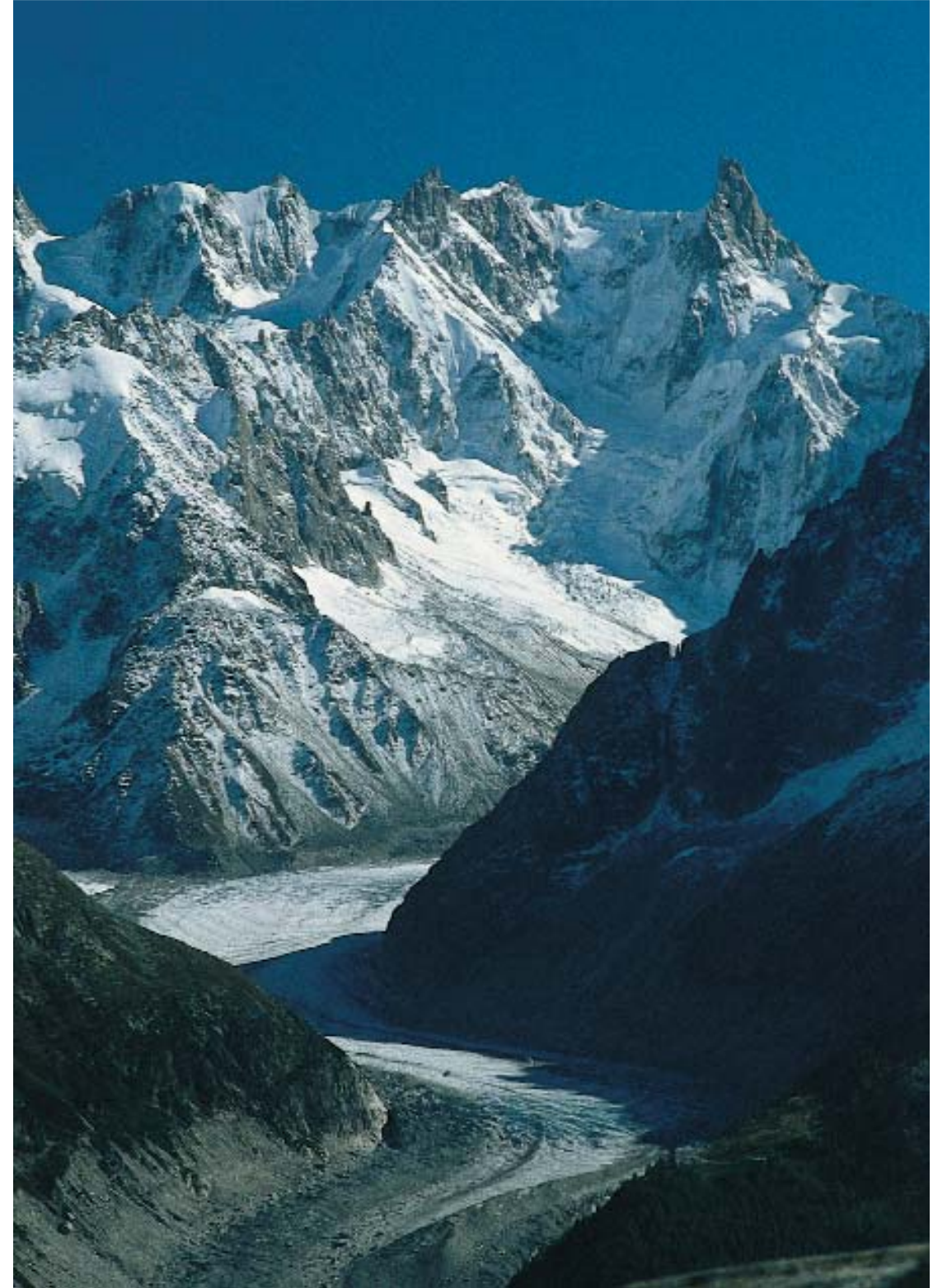
DB: 1.066 m

H: 6 h

Etapa 6

Etapa italo-suïssa, molt llarga: 35 km. Passem el coll del Grand Ferret, que és el més alt del TMB. Sens dubte, una de les etapes més compromeses per duresa que presenta.

El dia s'ha aixecat boirós. Agafem un sender que surt de darrere del refugi i que flanqueja cap al NE durant una bona estona fins que baixa a la carretera del fons de la vall Ferret. Des d'aquí perdem els senyals però seguim l'asfalt fins al final de la vall, on hi ha un hotel que acostuma a estar sempre ple. No són gaire simpàtics, però fan bons entrepans. Passat un petit pont, a mà dreta, hi ha un rètol que ens indica el camí que puja suaument fins al gran refugi Elena

L'etapa sisena és molt llarga, i, sens dubte, és una de les més compromeses per la duresa que presenta

(...) tenim les Grans Jorasses a tocar de les mans

La Dent du Géant sobre la Mer de Glace.

(2.062 m), que va ser reformat, ja que fou destruït en dues ocasions, a causa d'una allau i d'un incendi. S'hi ha d'anar amb compte, perquè és dels que obren «tard»: avui, 24 de juny del 2006, inicien la temporada i arribem tot just quan comença la festa d'obertura. És una instal·lació perfecta, per la situació, per les dimensions, per la integració en l'espai que ocupa, per la sostenibilitat..., i és simplement enorme, tot i que no ho sembla, ja que està mig soterrat.

Des del refugi iniciem la pujada al coll del Grand Ferret. Si al principi el camí és evident, després cal fixar-s'hi perquè s'hi creuen diversos senders amb marques semblants i, a més, en cas de boira, esdevé molt perdedor. El coll (2.537 m) està nevada, però els pendents són suaus. Ja som a Suïssa. Els senyals tornen a ser els clàssics del GR, vermells i blancs, i els

retols, són ara els típicament suïssos de color groc que no deixen cap sender sense senyalitzar –en aquest país, els camins estan molt més ben senyalitzats que les nostres carreteres. Ens espera una llarga baixada –uns 900 m de desnivell– per prats herbosos cap al Ferret (1.700 m) i a la Fouly (1.610 m). A mig camí hi ha el petit refugi de la Peule (2.071 m), on alguns aprofiten per descansar. A la cota 1.705 m, arribem a un aparcament; a partir d'aquí no tenim altre remei que seguir la carretera. Poc després, i per tal d'evitar-la, el TMB es desvia bastant, fins que arriba a la Fouly.

La Fouly és un poble típic de Suïssa, amb els xalets de fusta i geranis a les finestres. Es pot passar la nit a l'alberg Mont Dolent –té 80 places, cuina lliure i dormitori general–. Hi ha un supermercat i també hi

Més informació a

FAIRBAIRN, Helen; MCCOMACK, Gareth; BARWELL, Sandra; DIXON, Grant; Lindenmayer, Clem.

Trekking en los Alpes. Barcelona: Editorial Planeta S.A., 2005.

MUÑOZ, Cándido. *Tour del Mont-Blanc.* Madrid: Ediciones Desnivel, 2001.

Tour du Mont-Blanc. Topo Guides GR. FFRP. Corlet 2006.

Cartografia

Pays du Mont-Blanc, Carte de Randonnées.

Aravis/Chamonix/Courmayeur. IGN A1. 1:50.000.

Massif et Tour du Mont-Blanc. Carte en poche pour randonner malin. Données IGN. 1:50.000.

A Internet

www.gites-refuges.com

(En aquest web hi ha tots els refugis i albergs adaptats a les activitats de muntanya)

www.ohm-chamonix.com

www.meteofrance.com

www.meteosuisse.ch

www.ffrandonnee.fr

Si teniu llicència d'emissora, les freqüències d'emergència que connecten amb els refugis són:

161.300 MHz i 158.625 MHz.

Telèfons

• Emergència: 112

• Alta Savoia:

00 34 (0) 450 531 689

00 34 (0) 479 070 110

• Itàlia: 118

• Suïssa: 144

Des de l'agulla del Brévent, a la novena etapa, la vista és brutal

arriba l'autobús —gairebé tothom l'agafa per arribar a Champex. Tot i que ha començat a ploure, seguim amb el nostre desig de no fer trampes. Reiniciem el camí cap a Champex, que surt de davant del supermercat i que passa pel càmping. És un camí evident, poc transita i té algun tram penjat enmig del bosc. En definitiva, és molt recomanable. Així i tot, se'ns fa llarga l'arribada a Praz-de-Fort. Des de Praz (1.151 m) fins a Issert (1.055 m) retallem per la carretera, que és més directa que el camí. I és que encara ens queda la llarga i pesada pujada pel bosc (400 m) fins a Champex (1.470 m).

Champex és un petit poble turístic que disposa de tots els serveis. Anem a parar a la pensió Plein Air.

Etapa 6

Refugi Bonatti (2.022 m) – refugi Elena (2.062 m) – coll del Grand Ferret (2.537 m) – la Peule (2.071 m) – Ferret (1.700 m) – la Fouly (1.610 m) – Praz-de-Fort (1.151 m) – Issert (1.055 m) – Champex-Lac (1.470 m)

DP: 1.433 m

DB: 1.985 m

H: 8 h 45 min

Etapa 7

Tornem a tenir dues possibilitats: una de més alpina, que consisteix a guanyar altura per la Fenêtre d'Arpette i baixar pel costat de la gelera del Trient —si hi ha molta neu, però, és inviable, com és el cas d'aquest any—, i una altra de més suau, que passa per Bovine, a menys altura i amb unes vistes excel·lents sobre la vall de Martigny.

Per iniciar l'etapa, acabem de creuar el poble en direcció nord tot seguint els senyals, perdent altura, fins a Plan de l'Au (1.330 m). El camí s'endinsa en el bosc i remunta pesadament fins a les cabanes de Bovine. Des de Bovine (1.987 m), el sender, molt ben traçat, arriba fins al turístic coll de la Forclaz (1.526 m). A la Forclaz, per on passa la carretera que connecta Chamonix amb Martigny, hi ha un petit supermercat, un hotel, un alberg, algun restaurant i molts turistes. De la Forclaz sortim pel camí senyalitzat que segueix una conducció d'aigua centenària que ve de la gelera del Trient. Cal parar atenció als rètols que ens indiquen un senderet a mà dreta que baixa 200 m fins a Le Peuty (1.326 m), al fons de la vall. Aquí hi ha una zona d'acampada i un parell d'albergs. Des d'aquí veiem el coll de la Balme. El camí remunta pel mig del bosc en fortes ziga-zagues, però afortunadament hi ha bancs de fusta convenientment instal·lats que ens permeten descansar. D'aquesta manera, i sota la tempesta de trons i llamps, arribem fins al refugi del coll de la Balme (2.191 m), una gèlida i atrotinada instal·lació sense encís, governada per la fredor distant dels autòctons de l'alta muntanya. Segurament hauria estat millor quedar-nos a l'alberg de Le Peuty o baixar fins a l'acollidor alberg de Tré-le-Champ.

En tot cas, des del coll de la Balme gaudim d'una extensa vista de la vall de Chamonix, presidida pel

massís del Mont Blanc, per una banda, i per la reserva natural de les agulles Rouges i del Brévent, per l'altra.

Etapa 7

Champex-Lac (1.470 m) – Plan de l'Au (1.330 m) – cabanes de Bovine (1.987 m) – coll de la Forclaz (1.526 m) – Le Peuty (1.326 m) – coll de la Balme (2.191 m)

DP: 1.670 m

DB: 949 m

H: 7 h

Etapa 8

Aquesta és la penúltima etapa. Ja ensumem el final del nostre *tour*. Tant aquesta etapa com la darrera es poden fer aïlladament com a excursions d'un sol dia, des de Chamonix. Hi ha transport públic a l'inici i al final de la ruta, i el panorama és magnífic.

Encara hi ha boira al fons de la vall de Chamonix quan iniciem la marxa. La sortida no és gaire clara i tenim diverses opcions: podem baixar directament a Le Tour i tornar a remuntar, o bé anar en direcció cap al coll de les Posettes i passar pels xalets de la Balme. Triem aquesta alternativa, i des d'allà perdem altura a poc a poc per un sender traçat fins a Tré-le-Champ (1.417 m), on trobem alberg, bon menjar, simpatia a dojo, taules de picnic i parada d'autobús.

Creuem la carretera i veiem dos senders senyalitzats. El de dalt puja al coll dels Montets. Agafem, però, el de més avall, que va directe a buscar dos trams equipats amb escales metàl·liques i passamans al costat de l'Aiguillette d'Argentière. És una zona d'escalada força coneguda. Un cop superats aquests trams, ens trobem novament sobre un sender balcó que ens ofereix unes vistes impressionants sobre el Mont Blanc i, passant per sota dels llacs de Cheserys, ens porta fins al refugi de la Flégère. És una agradable instal·lació —tracte encantador, bona dutxa, bones vistes i cuina savoiana abundant i excel·lent— i s'hi arriba en telefèric des del poble de Praz de Chamonix.

Etapa 8

Coll de la Balme (2.191 m) – coll de les Posettes (1.997 m) – xalets de la Balme – Tré-le-Champ (1.417 m) – refugi de la Flégère (1.900 m)

DP: 1.040 m

DB: 1.331 m

H: 6 h

Etapa 9 i final

Pujarem a l'Aiguille du Brévent. És del tot turística, ja que hi arriba el telefèric, però la vista és brutal.

Sortim del refugi pel senderet que remunta suauement fins a Plan Praz. Cal remarcar que hi ha un tram que baixa encaixonat entre unes roques enormes, molt ben trobat i arranjat amb una escala que facilita el pas, i que creuem la part alta de les instal·lacions d'esquí de la Charlanon (1.812 m). A Plan Praz (2.000 m) es troba l'estació intermèdia del telefèric que des de Chamonix puja a l'Aiguille du Brévent. Des d'aquí s'enlaiquen un munt de parapents. Seguim amb la intenció de

Suma d'etapes

DTP: 12.170 m

DTB: 12.170 m

HT: 58 h 25 min

De les Grans Jorasses a la Dent del Géaut.

Refugis i albergs

Hi ha més de 80 refugis i albergs al llarg del Tour del Mont Blanc. Podeu consultar la resta d'albergs a la guia del TMB de la Fédération Française de la Randonnée Pédestre. En plena temporada alta és obligatori fer-ne la reserva.

Al voltant d'alguns refugis hi ha zones d'acampada habilitades; cal demanar permís per utilitzar-les i pagar una taxa per passar-hi la nit.

Etapa 1

Refugi de Le Fioux

«*Chez Botoche*» (1.520 m)

4409 Route de Bionnassay

74170 Saint-Gervais-les-Bains

Tel.: 00 34 (0) 450 935 243

Etapa 2

Refugi de Tré-la-Tête (1.970 m)

Les-Contamines-Montfoie

Tel.: 00 34 (0) 450 470 168

00 34 (0) 450 477 344

www.trelatete.com

Etapa 3

Refugi de Mottets (1.870 m)

Vallée des Glaciers

73700 Bourg-Saint-Maurice

Tel.: 00 34 (0) 479 890 263

Etapa 4

Hotel Svizzero (1.226 m)

Strada Statale, 26

11013 Courmayeur

Tel.: 00 39 (0) 165 84 81 70

Fax: 00 39 (0) 165 84 30 16

info@hotelsvizzero.com

Etapa 5

Refugi Walter Bonatti (2.022 m)

Malatrà. Vall Ferret

11013 Courmayeur, vall d'Aosta

Tel.: 00 39 (0) 165 869 055

00 39 (0) 165 846 363

info@rifugibonatti.it

Etapa 6

Pensió Plein Air (1.470 m)

Champex. Route du Lac

1938 Champex-Lac

Tel.: 00 41 27 783 23 50

www.pensionenpleinair.ch

pensionenpleinair@bluewin.ch

Etapa 7

Refugi del coll de la Balme (2.191 m)

Tel.: 00 34 (0) 450 540 203

Etapa 8

Refugi de la Flégère (1.900 m)

Estació superior del telefèric

Tel.: 00 34 (0) 603 582 814

00 34 (0) 450 558 588

flegere@wanadoo.fr

Aquest itinerari ha estat realitzat entre els dies 19 i 27 de juny del 2006.